

РЕШЕНИЕ

№ 2296

гр. София, 08.04.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

**ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов
Мария Попова**

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Близнакова, като разгледа дело номер **3962** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

Ж. А. В. обжалва Решение № 72/10.02.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 93 състав по НАХ дело № 14286/2010 г. в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 42-0001749/16.09.2010 г. на и.д. началник ОО „КД – ДАИ”, [населено място] за наложеното на касатора административно наказание „глоба” в размер на 150 лв. на основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Ответникът – Изпълнителна агенция „Автомобилна администрация”, не взема участие в касационното производство и не изразява становище по жалбата.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на оспорването.

Касационната жалба, подадена в срок, е основателна. Обжалваното решение е засегнато от касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2, предл. 1-во от НПК.

1. В. е привлечен към отговорност в качеството му на водач на автобус, собственост на [фирма]. Според описанието на нарушението в обстоятелствената част на НП то се изразява в извършването на специализиран превоз на пътник без карта за специализиран превоз в нарушение на чл. 62 от Наредба № 33/03.11.1999 г. за

обществен превоз на пътници и товари на територията на Република Б.

2. Изводът на СРС, че В. притежава качеството на субект на нарушението, предмет на НП, е изведен в нарушение на закона.

а. Субект на задължението по чл. 62 от Наредба № 33/03.11.1999 г. (в редакцията на текста към датата на твърдяното нарушение – ДВ, бр. 108 от 2002г.) за осигуряване на карта за специализиран превоз е превозвача съответно на дефиницията по § 1, т. 5 от ДР на ЗАвтП, а не водача на превозното средство. Неизпълнението на задължението поради това може да бъде правно-релевантен факт за административно-наказателната отговорност, но единствено на неговия носител. В противен случай би се прекъснала дължимата връзка между субекта на неизпълненото задължение и на отговорността. След като конкретното задължение не е възложено на касатора, той не би могъл да търпи и неблагоприятните последици от неизпълнението му, изразени в налагането на административно наказание. Само на това основание НП е подлежало на отмяна като материално незаконосъобразно.

б. Определено лице би могло да носи отговорност за действията на трети субект, адресат на неизпълнено задължение, в хипотезата на допустителство, т.е. при бездействие да се противопостави на неправомерното поведение на другия субект, в случая – на превозвача. По аргумент от чл. 10 от ЗАНН допустителите на административни нарушения се наказват само в случаите, предвидени в съответния закон. НП не съдържа съждение за привличането на В. към отговорност в качеството му на допустител, респ. за причинна връзка между неговото поведение и осъществяване на нарушението, нито е налице позоваване на изрична разпоредба от ЗАвтП, уреждаща отговорността на водача като допустител на нарушението по чл. 62 от Наредба № 33/03.11.1999 г. Преценено от тази гледна точка, постановлението е издадено и в противоречие с процесуалните изисквания към формата му по чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН, което е самостоятелно отменително основание. Същественият характер на процесуалното нарушение произтича от отсъствието както на конкретно описание на неправомерното поведение на В. в посоченото по-горе качество, така и на идентифицирането на конкретна разпоредба, на която евентуално да бъде основана отговорността за допустителство. Съставът по чл. 105, ал. 1 от ЗАвтП е бланкетен и не попада в допустимото от чл. 10 от ЗАНН изключение като предпоставка за ангажиране на отговорността на адресата на НП.

Изложеното мотивира съда да отмени обжалваното решение в атакуваната част и да реши делото по същество с отмяната на НП.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд – София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 72/10.02.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 93 състав по НАХ дело № 14286/2010 г. в частта, с която е потвърдено Наказателно постановление № 42-0001749/16.09.2010 г. на и.д. началник ОО „КД – ДАИ”, [населено място], **И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 42-0001749/16.09.2010 г. в частта, с която на Ж. А. В. е наложено административно наказание „глоба” в размер на 150 лв. на

основание чл. 105, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: